

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 17. aprila.

V parlamentu na Dunaji vohra že par dni ljut boj o šolske noveli, boj, kateri je, kakor je vrlo dobro opomnil grof Clam Martinic, zavzel toliko intenzivnost, ki ni v pravej razmeri z vsebino bojnega predmeta. Ko bi šlo po volji levičnikov, morali bi avstrijski narodi zaradi tega vprašanja vsi biti po konci, in smodnika ti gospodje res neso štedili. Vsa njih glasila bila so polna strupenih ščuvalnih člankov, pretilna pisma pošiljajo se predsedniku zbornice in posamičnim poslancem, terorizem naj bi uplival na strasti in na prebivalstvo, sploh vsa že obrabljena sredstva morala so še jedenkrat na dan, da se šolske noveli da ona važnost, katera se dozdeva gospodom na levici za njih namene potrebna, katere pa v istini nema. Toda, akoravno se obnašajo ti gospodje po znanih Virgilijevih besedah: „Flectere si nequeo superos, Acheronta movebo!“, ne bode se jim posrečilo in z gotovostjo sme se sklepati, da bode šolska novela kljubu vsem protigovorom če tudi le z neznatno večino vzprijeta, in da bodo tako želje prebivalcev v Dolenjej in Gorenjej Avstriji, na Solnograškem in na nemškem Štajerskem, izražene v 974 peticijah, izpolnene, ter zveza mej slovanskimi in nemškimi konservativnimi poslanci tako vnovič utrjena. V tem obstoji za nas skoro glavna važnost vse debate, kajti kakor je dr. Rieger prav umestno povedal, na levi strani želje avtonomistov neso nikdar našle poslušnega ušesa. Le zastopniki prebivalstva planinskih dežel na desnej strani zbornice bili so nam nasproti prijazni in pravični. Oni so nas v tem, kar smemo po pravici terjati, pošteno in lojalno podpirali. To lojalno, pristno avstrijsko in pomirljivo mišljenje ne more ostati brez odmeva na naši strani, in kot lojalni zavezniki in sobojevniki smatramo za svojo dolžnost, da željam in potrebam prebivalstva, ki je na desnej strani zbornice zastopano, po svojih močeh pomagamo, da njih zahtevanja podpiramo.

Debata o šolske noveli bode tedaj, kakor je grof Clam-Martinic okončeval svoj govor rekel, zopet pokazala, da so vse vesti levičnikov o rušenju desnice, o razporu itd. neistinite, da je zborniška desnica še vedno tisti železni okov, katerega se levičarji, kakor bi radi, ne morejo otrestiti in da je parlamentarna zveza mej Slovani in konservativnimi Nemci, ki se vidi v prvi hip nenaravna, vsled skupnih interesov nerazrušljiva, ker je utemeljena na pravico in poštenost in ker tako drug drugemu podpira v raznih vprašanjih. Ko bi šolska novela za nas ne imela najmanjše koristi, morali bi zanjo glasovati, kajti, kakor je rekel dr. Rieger, kjer je toliko narodnostij druga poleg druge, kakor v Avstriji, treba je dobrega sporazumljenja in da vsaka zadoštuje potrebščinam druge narodnosti, ako tudi sama te potrebe ne čuti. Le tedaj, ako smo si vzajemno dobrovoljni in se podpiramo v vitalnih potrebščinah, doseže se soglasje v državi. Ne vsem jedno in isto, ne vsem jednako mero, ampak vsacemu to, česar mu treba po njegovem svojstvu, po njegove narodnosti, po njegovih posebnih deželnih in družih razmerah. In če to storimo, potem smemo upati, da se bodo razvijali vsi narodi v popolnej harmoniji mej seboj.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 17. aprila.

Včerajšnja seja **državnega zbora** je imela nenavadno število poslušalcev, posebno iz dijaških krogov. Raznesla se je bila namreč vest, da bode govoril dr. Schönerer in to je bolje uplivalo, kakor vse strastne agitacije fakcijskih listov, kajti v predzadnji seji je bila galerija slabo obiskana. Začetkom seje se je razdelila predloga o naknadnem kreditu ministerstva za deželno brambo v znesku 40.000 gld., ki so potrebni za pomnoženje žandarmerije po Galiciji in Češki. Ta predloga odkazala se je budgetnemu odseku. Na to interpeluje

poslanec vitez Ehrlich in tovariši justičnega ministra, kako da je bila konfiskovana „Reichenburger Ztg.“, ker je prinesla ponatis dr. Jacques-ovega odgovora deželnemu predsedniku kranjskemu. — Nadaljevala generalno debato o šolski noveli povzame besedo dr. Rechbauer; on posebno hvali dr. Tilšerja, da je imel pogum tako odkrito izreči svoje mnenje. Hvaleč dosedanje šolsko postavo, katerej je on sam kumoval, graja sedanjí sistem koncesij, po katerem se hoče celo omika ljudstva dajati v zameno. Osvetluje šolske razmere v Avstriji, trdi govornik, da so ravno deželni odbori štajerski, koroški ter gorenje-avstrijski, tedaj iz planinskih dežel, prosili za obdržanje šolske postav; posebno se zdi govorniku nezmislno to, da naj bi občine odločevale o šolske doli in obiskovanji. Govornik izraža upanje, da bode nastopajoči mrak reakcije kmalu umaknil se svetli, svobodni prihodnosti. Za njim govori poslanec Ozarkiewicz.

Odbor centralnega društva **zidarjev** iz Česke, Moravske in Šlezije imel je nedeljo v Pragi sejo, katero je bil načelnik Saller telegrafčno sklical. Obravnaval se je načrt postav o urejenji koncesijoniranih stavbinskih obrti, kateri načrt je vznemiril vse zidarske podjetnike avstrijske, katerim je posebno §. 3. in 8. jako nevaren. Načelnik Saller poudarjal je v svojem govoru, da se s to postavo zidarjem odvzemajo vse pravice, dane jim s postavo iz l. 1859. Po dolgej burnej debati sklenila se je resolucija, v katerej se protestuje, da bi se s to nameravano postavo uničila ravno kar sankcionirana obrtna novela, posebno pa 7. nje odstavek; nadalje se je ukrenilo, da se imajo na obe državni zbornici, ter na ministerstva notranjih stvari in trgovine odposlati jednako glaseče se peticije. Deputacija, obstoječa iz načelnika Sallerja in odbornika Wrzala-poda se v kratkem na Dunaj, da izroči peticije ter deluje proti vzprejemu načrta. Od vseh straní došla so soglasna priznanja.

V **ogerskem** državnem zboru stavljal je poslanec Geza Füzessery včeraj interpelacijo, ki je vzbudila neizmerno začudenje; ona slove: „Je-li ministerstvu znan imenik članov one mejnarodne družbe tatov-ulomnikov, kateri je poslala semkaj graška policija in ki ima v sebi tudi ime jednega iz ogrskih poslancev?“

LISTEK.

Stotnikova hči.

(Roman A. S. Puškina, poslovenil —r.)

II. Poglavlje.

Kažipot.

(Dalje.)

— Kaj pa jaz! odgovoril je gospodar tudi v priliki: Moral bi bil ave Marija zvoniti, ali popadja ni pustila. Kadar gre pop v gosti, se vrag masti.

— Molči striček! odgovoril je klatež: — če dež gre, gobe rasto; kadar bodo gobe, dobila se bo tudi torbica; a sedaj (tu mu je zopet pomignil), skrij sekiro na hrbtu, kajti logar stika okrog. Vaše blagorodje, Vam na zdravje!

Pri teh besedah vzel je kozarec, prekrižal se, in izpil z jednim duškom, potem se je pa poklonil meni in zlezel zopet na polico.

Jaz takrat nesem ničesar razumel, kaj sta se pogovarjala, pozneje sem se pa domislil, da sta go-

vorila o Jajčkej ustaji, ki so jo takrat ravno zatrli. Saveljič poslušal ga je jako nevoljen, kakor se je videlo. Nezaupno pogledoval je sedaj kažipota, sedaj gospodarja. Gostilnica stala je sredi stepe, daleč od človeških bivališč, prav kakor kako razbojniško gnezdo. A ni se dalo storiti ničesar. Da bi šli dalje, tega še misliti ni bilo. Saveljičeva razdraženost me je jako zabavala. Ulegel sem se kmalu na klop, in uredil se kolikor je bilo mogoče složno. Saveljič zlezel je na peč; gospodar legel je na tla. Hitro smo vsi zasmrčali; jaz sem zaspal, kakor bi me bil ubil.

Drugo jutro zbudil sem se jako pozno; burja je bila potihnila. Beli sneg ležal je po prostranej stepi. Konji bili so napreženi. Poplačal sem gospodarju, ki je zahteval tako malo, da se še Saveljič ni prepiral z njim; včerajšnja nezaupnost mi je po polnem izginila iz glave. Poklical sem kažipota in zahvalil se mu za skazano dobroto, in velel sem Saveljiču dati mu pol rublja. Saveljič nagubančil je obraz. Pol rublja, rekel je: čemu neki? Zato mari, da se je pripeljal v gostilnico? Stori kar hočeš, mi nemamo nič denarjev od več. Ako boš vsakemu

dajal za vodko, morali bomo kmalu stradati sami. Ni se dalo prepirati s Saveljičem, po mojej oblubi smel je gospodariti z denarjem, kakor je hotel. Mene je to jezilo; kar tako tudi nesem smel odpoditi človeka, ki me je rešil, če ne iz nevarnosti, pač pa iz jako neprijetnega položaja.

— Dobro, rekel sem hladnokrvno: če mu že nečeš dati pol rublja, daj mu pa kako mojo obleko: poglej ga, kako je slabo oblečen. Daj mu moj zajčji kožuh.

— Prosim te, moj Peter Andrejič! rekel je Saveljič: čemu mu bo tvoj zajčji kožuh? Zapil ga bo v prvi krčmi ta pes.

— To, dragi moj, tebe nič ne briga, rekel mu je klatež: ali ga zapijem ali ne. Njegovo blagorodje da mi kožuh s svojega pleča: to je gospodova volja, a tebi hlapče ne spodobi se prepirati, temveč ubogati.

— Ali se ne bojiš Boga, razbojnik! zakričal je Saveljič nad njim. Ko vidiš, da dete še ni dosti pametno, bi ga rad odr. Čemu ti bo gospodov kožuh? Vsaj ga še ne spraviš na svoja prokleta pleča.

Vnanje države.

V nedeljo bil je v Belemgradu dvorni obed, pri katerem je kralj Milan napil novemu metropolitu, izražujoč željo in upanje, da bode duhovščina pod svojim novim vodstvom podpirala nastojanje vlade za vzdržanje notranjega miru in razvoj napredka. Ob jedrem zahvalil se je kralj iskreno patrijarhu in navzočnemu škofu temešvarskemu za njuno blagovoljno podporo v dosego prejšnjih normalnih razmer srbske cerkve. — Temešvarski škof Branković bil je v soboto tudi pri avstrijskemu poslaniku pl. Khevenhüller-jij, kjer je bil jako prijazno vzprijet in v nedeljo je asistiral metropolitu pri posvečevanju arhimandrita Nestorja za škofa v Nišu. Drugi prazni škofovski sedeži se bodo kmalu nadomestili. Razmetropolitu Mihaču se ni dovolila spremnica, da bi potoval v inozemstvo.

V soboto predložila se je nemškemu državnemu zboru nepričakovano poslanica cesarjeva, ki je prouzročila občno začudenje. V njej poudarja cesar Viljem svojo željo, da se naj bi zbornica požurila z dognanjem predlog o „olajšanji bremen ubogega trpečega ljudstva“ in naznanja ob enem, da se bode proračun za leto 1884/5. kmalu zbornici predložil, da se potem dobi časa za parlamentarno obravnavanje socialno političnih predlog. — Ta nenavadni čin, s katerim se je jedino odgovorni svet krone, Bismarck, poslužil nositelja najvišje državne oblasti, da z njegovo pomočjo uredi delovanje zakonodajskega zastopa, se različe tolmači. Najverjetnejši je ta nazor, da se hoče s to poslanico državni zbor prisiliti k obravnavanju četa za l. 1884/5., ter da se ima, ako bi se temu upiral, opiraje se na to poslanico razpustiti. — Nemška državna zbornica bavi se že dobro leto z obravnavo socialno-političnih predlog. Začetkom maja 1882. predložena sta bila zbornici načrta o bolniškem zakladu in o zavarovanju proti nezgodam. Prva se je vedno prekladala in je sedaj še le prišla do tega, da se bode v zboru drugič čitala. O drugem načrtu pa so bila delovanja še počasnejša; zadnji čas še le je dotični odsek na željo vlade sklenil, da se hoče posvetovati o principijalnih določbah te postave, ako se bode moglo napeljati sporazumljenje.

Dopisi.

Iz srednje Istre 1. aprila [Izv. dop.] Karojbenska afeta zvršena je, — kakor poročajo listi — kakor po navadi ugodno za iredentovce. Ker se marsikdo čest. bralcev te afere ne spominja, hočem jo tu prav na kratko opisati. Pred dvema leti v meseci juliji pozvali so motovunski labondiči pazinske v goste. Pili so tam in jeli in nazadnje kakor navadno — „im Wein ist Wahrheit nur allein“ — popevali so iz srca garibaldinske pesni in napivali materi Italiji in Istri kot zadnji provinci italijanskej. Začuvši to nekateri kmetje, neso mogli drugače, ko da so to ljubeznivo, nepoznano svojat s kamenjem napali in razpršili. Bila je početa sodnijska preiskava proti „iredentovcem“ — ali kot priče pozvani so bili ali sokrivci sami ali pa taki, koji neso nič čuli.

Ta famozna preiskava vršila se je v Paznu in Motovnu, facit preiskave je bil — kakor po n-

vadi v Istri v teh slučajih — koš, kar je Jetmarja in Pretisa jako veselilo.

Čez nekaj mesecev ogrel je žandarmerijski stražmešter Baček v Terjanu spet stvar, čul je od ljudi pripovedovati, da so čuli to veleizdajsko napivanje in dolžili kot prvega nekega davkarskega kontrolorja Crevato iz Motovna, — ob enem rekli so, da se pri sodnji v Motovnu ni vse pisalo, kar so ti ljudje kot priče izrekli, preiskava počela je spet, vodil jo je nekoj Merara, c. kr. deželne sodnijskega svetnika v Rovinji, — kakor po navadi v takih zadevah v Istri, izpala je preiskava medlo. Kajti državni pravdnik v Gradci odstopil je od zatožbe in Pretis v Trstu je zdrav in vesel, in z njim njegova tetka „Triester Zeitung“, ki v gorkih izrazih hvali državnega pravdnika v Gradci, da pomaga podpirati „Vertuschungs-System“ — za Avstrijo pogubonosni sistem Pretisov.

Vprašamo samo: Zakaj ni sodnja v Paznu voznike, ki so pazinske goste v Motovnu vozili, kot priče pred se poklicala, kateri so natanko čuli napivanja Italiji in Istri kot zadnji provinci Italije?

Tetki „Triester Ztg.“, pol. organu tržaške vlade, pa opomnimo: Je li so uradniki Perinello, c. kr. pol. komisar, Kircher, c. kr. sod. pristav, Crevato, c. kr. kontrolor itd. itd., popolnem nekrivi in lojalni, ko se bratijo in popivajo s takimi ljudmi, koji se sami hvalijo, da so iredentovci, in kjer se garibaldinske pesni popevajo ter napija združenju Istre z Italijo?! (ako morebiti ti sami prvi upiti niso začeli?)

In v Karobji glasile so se te napitnice kljubu celej preiskavi Meraravej in odstopu državnega pravdnika graškega od obsojbe!

In sicer pa, pri graških porotnikih je samo — bomba nekoliko nevarna, vse drugo so le nedolžne igrače; temu dokaz zadnja politična obravnava, katero „Triester Ztg.“ tako hvali — „Arbeiter“, „Beamter“ — pri kateri je bilo dokazano, da so se plakati pri obtožencih našli in tedaj, da sta jih zatoženca raztrošala.

„Triesterca“ raduje se po svoje nad ugodnim iztekom karobjenske afere; a Pazinci, koji so bili v njo zamotani, po svoje, ti razobešajo — kakor danes po noči — plakate z napisi „Viva l' Italia“ in nosijo, posebno naša rada učeča se mladež, v spomin Oberdanku — klobuke, zvane „Capeli Oberdank“.

Iz saleške doline 10. aprila. [Izv. dop.] Iz vsakega germiča, iz vsake vejice prepeva se hvalna pesen Bogu, ker je poslal tople vetrove v dolino ter zbudil celo naravo iz zimskega spanja in počitka k novemu veselemu življenju. V prvej sapi mačega leta zibljejo se zvončki in norice in ne bode dolgo, ko se ti bode nežna vijolica smejala nasproti. Prvo cvetje razširja svoje ljube vonjave, prve vence si pletejo otroci skakajoči po domačej trati. Glasno petje razlega se po dolini, po kateri se bode kmalu pridno obračal orač, pa tudi iz pašnika se bode

kmalu čula pastirjeva piščalka, prvi pozdrav slovenskega kmeta. Kamor obrneš oko, povsodi občuduješ mlado lepoto spomladanskega časa in srce ti svobodneje bije.

Ne samo spomladanska krasota označuje veselje, da se petje razlega, kjer koli Slovenec živi. Še drugo veselje nas navdaja posebno v naši dolini: da mi Slovenci tako napredujemo z našo Čitalnico, da se je veliko in več narodnjakov našlo nego smo mislili, kakor se kaže sedaj o volitvah.

Neki župan v naši dolini ni vedel poprej, kaj je narodnjak, a pri zadnji volitvi v okr. zastop je to videl in slišal, beseda narodnjak mu ni šla iz glave in prišel je po dovršeni volitvi tako jezen domov, da se je zvečer nad nekim mirnim Slovencem znosil s svojo surovostjo.

A narodnjak ostal je miren, ker dobro ve, da je ta župan silno vroče krvi. Kot omikan človek odšel je in tako izognil se vsacemu daljnemu napadu in razžaljenju tega, v 25. št. tega lista popisane neomikanega in surovega človeka, kateri se kaj rad pobaba, da je komu narodnost „dol kupil“. Ta višeglavci izrazili se je s takimi besedami, da neso v list za pisati, kaj tacega pričakovalo bi se od kakega gorskega hlapca, ne pa od višeglavca, ki misli, da ima že celi svet pod seboj; pa jaz tako vem: kar se Janezek ni naučil, tuči Janez znal ne bo. Ne zamerim mu nič, ker je menda svojo omiko našel pod sv. Uršule goro, ko je hodil oves kupovat. Po drugod skoraj ne morem reči, da bi jo bil nabiral. Kdor je pameten posestnik, ne bode svojih hlapcev z bičem plačeval, kakor jih ta mož. Jaz bi mu svetoval, naj bi šel sam tja doli v Bosno ali Hercegovino, kakor je on nekemu gospodu v „coljski nachtwächterici“ priporočal, naj bi hodil s svojim mehom po tistih skalnatih gorah in tam za nemški „Schulverein“ muziko delal. Mej nami ne potrebujemo takšnih razprtij.

Domače stvari.

— (O prihodu Nj. Veličanstva.) Presvitlega cesarja generalni pobočnik F. Z. M. Mondel sporočil je brzojavno o prihodu Nj. Veličanstva in g. dež. glavar grof Thurn objavil je včeraj v seji slavnostnega odbora ta telegram: Cesar pride v 11. dan julija popoldne v Ljubljano. Zvečer bakljada in serenada ljubljanskih društev. 12. julija zjutraj ob 9. uri slovesna sv. maša v stolnej cerkvi. Zvečer „Theatre paré“ in razsvetljava mesta. 13. julija položi se temeljni kamen za „Rudolfinum“. Popoldne ljudska veselica pod Tivoli. 14. julija bode cesar ogledaval razne zavode. 15. julija pelje se cesar v Idrijo, kamor pride ob 10. uri popoldne in ostane do 1. ure popoldne. 16. julija pelje se cesar v Kamnik, kjer bode od 11. do 1/2 1. ure popoldne. Iz Kamnika pelje se v Kranj, kamor pride ob 3. uri in ostane do 4. ure popoldne. Potem se odpelje v Lesce, ogleda kaznilnico v Begunjah in prenoči na Bledu.

— Ne prepiraj se, rekel sem svojemu slugi, in daj mu brž kožuh.

— Bog mi grehe odpusti! zastokal je Saveljič. Zajčji kožuh je še skoraj čisto nov: ko bi ga že dal komu družemu, a temu pijancu!

Vender je pritresel kožuh. Mužik ga je popomeril. Kožuh, ki je bil meni skoro premajhen, bil mu je dokaj preozek. Vender ga je oblekel, da so popokali šivi. Saveljič je skoraj zajokal, ko je zaslišal kako pokajo šivi. Mužik bil je jako vesel mojega daru. Spremil me je do voza, nizko se mi poklonil rekoč: Zahvaljujem se vam vaše blagorodje! Bog vam poplačaj vaše dobrote. Nikdar ne bom pozabil vaše milosti. Odšel je v svojo stran, a mi smo se odpeljali dalje. Ne zmené se za Saveljiča, pozabil sem hitro včerajšno burjo, kašipota in zajčji kožuh.

Prišedši v Orenburg oglašil sem se hitro generalu. Bil je visok mož, starost ga je že malo skrivila. Njegova ogorela uniforma napominovala je vojaka iz časov Ane Ivanovne; govoreč naglašal in zavijal je besede po nemški. Zaslišavši moje ime, pogledal me je čudeč se.

— Moj Bog, rekel je: kaj je že tako dolgo,

ko je bil Andrej Petrovič v tvojih letih, zdaj pa že ima tacega sina? Oh, kako hitro mine čas!

— Razpečatil je pismo in bral poluglasno: „Milostljivi gospod, Ivan Karlovič, upam, da vaša ekselencia“ ... Kake ceremonije! pfuj, ali ga ni sram! Disciplina je res prva stvar, tako se vender ne piše staremu tovarišu? „Vaša ekselencia ni pozabila“ ... gm ... „in ... in ... ko je ... pokojni Min ... v vojski ... tudi jaz ... Karlovič ...“ Ah domišlja se še naših starih budalostij. „Zdaj k stvari ... Vam pošljem svojega sina“ ... gm ... „le prijemajte ga z jezevim rokovicami“ ... Kaj je neki to, jezeve rokovice? To je najbrž kak ruski rek ... Kaj je to, jezeve rokovice? obrnil se je k meni.

— To pomenja, rekel sem s kolikor mogoče nedolžnim obrazom, da postopajte z mano laskavo, ne preveč strogo, pa dokaj prostosti mi pustite.

Hm, že imam ... ne dajte mu preveč prostosti ... ne ali ni jasno, da so to jezeve rokovice ... „Priložen je njegov potni list“ ... Kje je pa? A tukaj ... „Pišite k Semenovskemu polku“ ... Dobro, dobro: vse bomo naredili ... „Dovoli brez

okolščin, objeti te ... starega tovariša in prijatelja.“ A, končno si se vender spomnil ...

— No bratec, rekel mi je, ko je prebral pismo in odložil moj potni list na stran: vse se bo naredilo, kmalu postaneš častnik ... da ne boš tukaj zgubljal časa, odpotuješ brž jutri v Belogorsko trdnjavo, kjer bodeš služil pod načelstvom Miranova, dobrega in poštenega človeka. Tam boš v pravej službi, in naučiš se dobro discipline. V Orenburgu nemaš ničesar opraviti. Zabave so škodljive mlademu človeku. A danes prosim, ostani pri meni pri kosilu.

Vedno hujše, mislil sem sam pri sebi: kaj mi pomaga, da sem bil skoro v maternem telesu gardin naddesetnik! Kam bom prišel? V armadni polk, v pusto trdnjavo na kraji Kirgisko-Kasajskih step ... Kosil sem pri Andreji Karloviči vkupe z njegovim starim pobočnikom. Stroga nemška varčnost vladala je na njegovi mizi, in mislil sem, da me za tega delj pošlje tako naglo v garnizijo, da me več ne bo treba vabiti na kosilo. Drugi dan poslovil sem se od generala in odpotoval na naznačeno mesto.

17. julija vrne se cesar na Dunaj. Namerovanega velikanskega slavnostnega spreveda cesar ni odobril. Sprevod napravila bodo razna društva in deputacije. — (Ljubljanske mestne volitve.) Pri današnji volitvi v II. razredu oddalo se je 279 glasov. Izvoljeni so:

Gosp. dr. Fran Papež	z 276 glas.
" Fran Žužek	" 274 "
" Miroslav Križnar	" 272 "
" dr. Hinko Dolencec	" 271 "
" Josip Tomek	" 271 "
" Alfred Ledenik	" 270 "
" Fran Šuklje	" 268 "

Udeležitev bila je živahna, kajti lani, ko je brojil 2. razred 709 volilcev in je bil napor nasprotnikov silen, bilo je naših 328 oziroma 313 glasov, letos pa je v 2. razredu samo 661 volilcev, nasprotnik pasiven, in vender toliko število! Z današnjo volitvijo dosegli smo v mestnem zboru tako potrebni dve tretjini, zdaj lahko rečemo, da je mestni zbor naš in da mora naš ostati. Živelij gg. volilci družega razreda!

— (Resignacija.) Gosp. Josip Luckmann in dr. Suppan odpovedala sta se baje mestnemu odborništvu.

— (Z Dunaja) se nam piše 16. t. m.: Danes jo je na Dunaj prisopihal znani lažnjivi dopisnik dunajskih listov, K. iz Ljubljane. Šel je precej v zbornico poslancev ter tam radostno bil vzprejet od dr. Jacques-a, ki je v silnih škripcih, odkar mu je tako temeljito in jedernato se dokazalo, da je od svojih ljubljanskih prijateljev bil prav grdo na led peljan. K. je seboj prinesel in dr. Jacques-u izročil cel kup pisem. Tedaj smemo spet kmalu pričakovati kako izjavo Jacques-ovo in doživeti še jedno njegovih mnogobrojnih blamaž.

— (Tako je prav!) Neko društvo ali družba v Ljubljani, ki bi moralo biti narodno „par excellence“, poslalo je nedavno mestnemu zastopu v Kamniku nemški dopis. A županstvo v Kamniku zavrnilo je nemški dopis in tako je ljubljanska gospoda v Kamniku dobila praktičen pouk, kako jej je uradovati.

— (Iz Cerknice) se nam piše 14. aprila: Strašno in mučno smrt storil je naš bivši župan g. Andrej Milavec 14. t. m. v Trstu. Odpotoval je namreč v Dolino onkraj Trsta nakupavat vino za svojo krčmo. Vračaje se proti Trstu in ko je bil že skoro v mestu, zalučil je neki „mulo“, katerih se v Trstu ne manjka — kamenj v konja. Konj se ustraši, začne dirjati in ubogi Milavec pade tako nesrečno raz voza, da si je takoj na lici mesta pruzročil smrtni udarec. Škoda za moža, kateri je vedno in verno stal na braniku za narodno stvar in bil vselej nje pravi in odkritosrčni podpiratelj in pospešitelj. Naj mu bode ob obalah Adrije — njemu kot zvestemu sinu matere Slave — zemljica lahka.

K.

— (Gg. pevci čitalniški) se vabijo, da se mnogobrojno udeležé redne pevske vaje v sredo ob 8. uri zvečer.

— („Slovenskega Pravnika“) 4. številka izšla je danes. Vsebina: O sodnej praksi odvetniških kandidatov. — Važna razsodba c. kr. okrajnega sodišča v Metliki. — K pojmu „psovanja“ in pretenja s telesno poškodbo“ v smislu §. 496 kaz. zak. — Načrt zakona, zadevajočega odškodovanje oseb, ki so bile obsojene, pozneje pa oproščene. — Razsodbe najvišjega sodišča. — Le tedaj se more govoriti o odškodni zaveznosti, ako obstoji „causalnexus“ mej nastalo škodo in mej dejanjem, ki zavezuje k odškodovanju. — K §§. 887, 943 obč. drž. zak. in zakonu od 25. julija 1871 št. 76 drž. zak. — Raznosti. — Nadaljevanje obč. sodn. reda stran 17 do 32.

— (Kranjski odsek I. občnega uradniškega društva avstro-ogerske države) imel je letošnji redni zbor 8. t. m. v tukajšnji Kazini. Zbora se je udeležilo 41 udov in predsedoval je c. kr. deželni nadzornik g. Pirker. Iz poročila za minulo opravilno leto 1882 se razvidi, da je imel ta odsek koncem tega leta 314 društvenikov. Za življenje zavarovanih jih je bilo 206 v znesku 287.646 gld. kapitala in 337 gld. 40 kr. letne rente. Leta 1882 je društvu pristopilo 41, a izstopilo 10 udov, 3 so umrli. Dedičem umrlih se je izplačalo 4200 gld. in centralnemu vodstvu na Dunaji odpisalo 8453 gld. 84 kr. zavarovalnine. Denarne podpore se je dalo 140 gld. Pri nadomestni volitvi za opravilno leto 1883 so bili voljeni v odbor: gosp. Jakob Smolej, c. kr. deželni šolski nadzornik, gosp. Blaž Hrovat, c. kr. vodja učiteljskemu pripravništvu, g. dr. Nejedli, c. kr. gimnaz. profesor in Lorenc Haubic, c. kr. računski revident; za namestnike: g. Fran Kreminger, c. kr. profesor na realki, gosp. Anton Lenaršič, c. kr. višji davkar v pokoji in g. Janez Lisec, uradnik južne železnice. Koncem zborovanja se je predsedniku g. Pirkerju za marljivo delovanje v korist društva občna zahvala izrekla. Potem se je začelo zborovanje tukajšnega hranilnega in posojilnega uradniškega društva, katerega se je udeležilo 34 udov. Zboru je predsedoval višji davkarski nadzornik g. Verderber. V letnem poročilu tega društva najbolj zanima, da je društvo koncem leta 1882 štelo 181 udov. V teku leta 1882 jih je zgubilo 4, a v novo pristopilo jih je 32. Uloge društvenikov so dorasle na 13.533 gld. Novega posojila se je izplačalo 15.266 gld., v vsem skupaj pa je koncem leta 18850 gld. 36 kr. posojenih ostalo. Čistega dobička v minulem letu je bilo 934 gld. 61½ kr., iz katerega se ima vsled zborovega sklepa 751 gld. 66½ kr. na uloge izplačati, 114 gld. 16 kr. rezervnemu zakladu dati, ostalih 18 gld. 79 kr. pa za razne društvene potrebe porabiti. Odstotek na uloge tedaj iznaša 6% in rezervni zaklad je dorastel na 575 gld. 61 kr. O raznih zborovih določilih je po-

sebno omeniti, da se bode leta 1883, kakor dosihmal, za posojilo 8% zahtevalo in da bode društvo za uloženo, za malo časa shranjeno gotovino izplačevalo 5% obresti. Najdaljši čas za povrnitev posojila ne sme 60 mesečnih obrokov presežati. Tudi leta 1882 so prošnje za posojila v jako obilem številu prihajale, in predstojništvo si je iz občnega zaklada na Dunaji 2500 gl. izposodilo, da je moglo prošnje uslišati. Koncem zborovanja se je vršila nadomestna volitev za opravilno leto 1883. Voljeni so bili v odbor predstojništva: g. Emanuel Jagodic, c. kr. višji davkarski nadzornik, g. Lovro Haubic, c. kr. računski revident, g. Anton Svetek, c. kr. računski oficijal, in za namestnike: g. Janez Vončina, tajnik pri magistratu, g. Anton Zamuda, c. kr. višji finančni komisar in g. Vilibald Bregar, c. kr. računski oficijal; potem v pregledovalni svet za odbornike: g. Dr. Josip Nejedli, c. kr. gimnazijski profesor, g. Anton Raič, c. kr. profesor na realki, g. Anton Lenaršič, c. kr. višji davkar v pokoji in za namestnika: g. Jakob Smolej, c. kr. deželni šolski nadzornik in g. Janez Lisec, uradnik južne železnice. Po predlogu pregledovalnega sveta je zbor predstojništvu za minulo leto 1882 dal absolutorium in se predsedniku g. Verderberju zahvalil za trulapolno delovanje v korist društva.

— (Veselica delavskega društva) v Trstu preteklo nedeljo je prav dobro izpala. Berilo gosp. Mandiča bilo je jako pohvalno vzprieto. Gospod Prevec sviral je na citre, gospica Muhova pa se je skazala jako spretno deklamovalko, pozneje pri plesu pa neutrudljivo plesalko. Tudi pevski zbori bili so dobro in krepko zvršeni, vsa veselica pa je imela posebno prisrčen domač značaj.

— (Parni tramway iz Trsta v Vipavo.) Trgovinski minister je z 12. dnem t. m. inženirju Schmidtu dal koncesijo za ozkotirno parno-tramwayevo progo iz Trsta čez Miramar, Devin, Tržič, Gradiško, Gorico, Ajdovščino v Vipavo. Po načrtu potreboval bode tak tramwayev vlak do Barkovelj 15 minut, v Miramar 32, v Devin 60, v Tržič 84, v Zagrad 128, v Gorico 192, v Ajdovščino 300, v Vipavo 331 minut. Voznine v III. razredu bo: do Barkovelj 10 soldov, v Miramar 15, Nabrežina 30, Sistijana 35, Devin 35, Sv. Ivan 40, Tržič 45, Ronke 50, Zagrad 65, Gradiška 70, Podgora 90, Pevma 95, Gorica 100 soldov. Do Ajdovščine-Šturja 1 gold. 50 kraje, v Vipavo 1 goldinar 65 krajcarjev. Takih železnic, kakor je namerovana, je drugod že veliko; v Italiji samej nad 1000 kilometrov, tudi na Dolenjem Avstrijskem jih že imajo. Ta parni tramway mej Trstom in Vipavo bil bi popolnem enak, kakoršen se namerava iz Ljubljane v Kamnik. Te vrste proge imajo samo 90 centimetrov širok tir — navadna železnica pa 143 centimetrov — ne potrebujejo posebnih zgradb, ampak parni tramway vozi večinoma po že obstoječih cestah. Hitrost vlakov je 10—20 kilometrov

III. Poglavlje.

Trdnjava.

Belogorska trdnjava bila je kakih štirideset vrst od Orenburga. Pot držal je po strmih bregu reke Jajka. Reka še ni bila zamrznela, in njeni sivi valovi odločili so se dobro od njenih bregov, ki so bili pokriti s snegom. Utopil sem se v razne misli, največ žalostne. Garnizijsko življenje me je malo mikalo. Predstavljaj sem si kapitana Miranova, svojega bodočega načelnika, mislil sem si ga strogega starca, ki ne zna ničesar razen službe, in je gotov za vsako malenkost posaditi me v zapor ob kruhu in vodi. Potovali smo dovolj hitro. „Ali je še daleč do trdnjave?“ vprašal sem svojega voznika. „Ni več daleč,“ odgovoril mi je: „glejte tam le se že vidi.“ Gledal sem na vse strani, pričakujoč ugledati močne zidove, stolpe in nasipe, a ničesar nesem zagledal razen majhne vasi, ograjene s hrastovimi brni. Na jednej strani stali so trije ali štirje kupi sena, na pol zameteni s snegom — na drugej pa že na jedno stran nagnen mlin z leno povešenimi hrastovimi perutami. „Kje je pa trdnjava?“ vprašal sem zopet čudeč se. — „Tuksj le,“ odgovoril je voznik

in pokazal na vasico, in pripeljali smo se v vas. Pri vratih zagledal sem star bronast top; ulice bile so tesne in krive, hiše nizke, in veščidelj s slamo pokrite. Velel sem voziti k poveljniku, in čez jedno minuto obstal je voz pred leseno hišico, stoječo na malem holmu poleg lesene cerkve.

Nikdo me ni vzprejel. Šel sem v vežo in odprl vrata v prednjo sobo. Star invalid, sedeč na stolu, prišival je višnjevo zaplato na zeleno vojaško suknjo. Velel sem mu naznaniti moj prihod. „Le notri pojdi, batjuška“ odgovoril je invalid: „naši so doma“. Stopil sem v čisto sobo, po starem urejeno. V kotu stala je omara s posodami, na steni visel je častniški diplom za steklom v okviru; tik njega viselo je nekaj slabih resorezov, predstavljajočih vzetje Kistrima in Očakova, snubitev in mačkov pogreb. Pri oknu sedela je starka v dušegrejski in z robcem na glavi; vila je prejo, katero je držal na rokah sključen stariček v častniške obleki.

— Kaj hočete, gospod, vprašala me je, nadaljujoč svoje delo. Odgovoril sem, da sem prišel v službo, ter se moram po dolžnosti oglasiti gospodu kapitanu, in obrnil sem se k sključenemu jednokemu starcu, držeč ga za poveljujka; a gospodinja

pretrgala mi je začetni govor. „Ivana Kuzmiča ni doma“, rekla je, „šel je v gosti k očetu Gerasimu; to nič ne de, jaz sem njegova gospodinja. Ako je vam ljubo, usedite se gospod. Poklicala je hišino in jej velela pozvati podčastnika. Starec je radovedno pogledal name s svojim jedinim očesom. „Ali smem vprašati, v katerem polku ste služili?“ Ustregel sem njegovej radovednosti. „Ali smem vprašati: čemu so Vas prestavili iz garde v garnizijo?“ Odgovoril sem, da je to bila volja načelnstva. „Ste pač kaj zakrivil, kar se ne spodobi gardinemu častniku“, nadaljeval je neutrudljivi izpraševalec. „Dosti je tega klepetanja“, rekla je stotnica: „ali ne vidiš, da je mladi mož truden od pota: on ima vse druge stvari misliti . . . drži prejo bolj napeto. . . . A ti gospod“, nadaljevala je obrnivši se k meni: „ne toguj, da so te poslali v našo samoto. Ti nesi prvi, ne poslednji. S potrpljenjem se vse prebije. Aleksej Ivanovič Švabrin je že pri nas peto leto, poslali so ga semkaj za uboj. Bog vedi, kaj je mislil: glej, šel je z jednim poročnikom iz mesta, s seboj uzela sta meče in bila sta se, ter Aleksej Ivanovič zabodel je poročnika, in to še v navzočnosti dveh prič! Kaj se hoče? Za greh ni mojstra“. (Dalje prih.)

na uro. To podjetje, kakor v obče vsako, ki pospešuje promet, bode gotovo imelo koristen upliv na kraje, kateri so ob tej ozkotirnej progi, in mi smo tega trdnega mnenja, da bi bilo jako napačno protiviti se novim prometnim zvezam.

Telegram „Slovenskemu Narodu“:

Lvov 17. aprila. V Javorovem uprlo se je prebivalstvo proti pripravam oblastnih, da se kultivirajo neka svižna (sipno-peščena) zemljišča, ter napalo ulane z drogi in koli. Vojaki rabili so sable le ploskoma. Deset oseb bilo je ranjenih, kolovodje pa zaprti.

Umrli so v Ljubljani:

14. aprila: Janez Laznik, delavčev sin, 4 l., Tržaška cesta št. 24, za jetiko.
16. aprila: Jožef Gril, kamnotiskarjev sin, 1 in pol leta, Krakovske ulice št. 5, za otrpnenjem pluć.

Tujci:

16. aprila.

Pri **Slonu**: Gornj iz Grada. — Sajovic iz Hrušice. — Salamane iz Rima. — Langer iz Celja.
Pri **Mallé**: Singer z Dunaja. — Zimmer iz Trsta. — Zuckermann, Grimeisen z Dunaja.
Pri **bavarskem dvoru**: Müller z Dunaja. — Mohr iz Monakova. — Tunjoli iz Zidanega mosta.

Dunajska borza

dné 17. aprila.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	78 gld.	35	kr.
Srebrna renta	78	90	„
Zlata renta	98	—	„
5% marena renta	93	15	„
Akcije narodne banke	833	—	„
Kreditne akcije	312	90	„
London	119	65	„
Srebro	—	—	„
Napol.	9	49	„
C. kr. cekini	5	64	„
Nemške marke	58	50	„
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	119	50
Državne srečke iz l. 1864	100	167	25
4% avstr. zlata renta, davka prosta	98	15	„
Ogrska zlata renta 6%	120	20	„
„ „ 4%	90	05	„
„ „ papirna renta 5%	88	—	„
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	103	—	„
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	113	75
Zemlj. ob. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	117	75	„
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	100	60	„
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	104	75	„
Kreditne srečke	100 gld.	173	—
Rudolfove srečke	10	19	50
Akcije anglo-avstr. banke	120	116	—
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	224	70	„

Zahvala.

Vsem sorodnikom, prijateljem in znancem izrekamo hvaležnega srca svojo najtoplejšo zahvalo za izkazano sočutje o priliki nepričakovane smrti našega ljubljene in nepozabljivega očeta, oziroma brata in tasta, gospoda

Andreja Milavec-a,

prejšnjega župana, posestnika in predsednika kmetske in obrtniške Citalnice v Čerknici, kateri je vsled ponesrečenja po kratkem a hudem trpljenju 14. t. m. v Trstu v Gospodu zaspal.

(247)

Ostali žalujoči.

Kožuhovino in zimsko obleko

vzprejema proti garanciji v dobro varstvo čez poletje

Anton Krejči,

(249—1)

na Kongresnem trgu.

Ponudbeni razpis.

Izvrševalni odsek za dekoracije ob priliki vzprejema Nj. Veličanstva presvitelega cesarja potrebuje

tristo popolnem ravnih,

15 metrov dolgih in na tanjem koncu 8 do 10 centimetrov debelih

smrekovih ali pa jelovih drogov za zastavice.

Ti drogi imajo se izročiti najkasneje do 10. maja t. l. loco Ljubljana. Plačilo zanje dobilo se bode takoj, ko jih bo pregledal in odobril jeden iz članov eksekutivnega odbora, pri mestnej blagajnici.

Mestni stavbeni urad sprejema dotične, pravilno kolekovane in zapečatene ponudbe do sobote, dné 21. aprila t. l.,

11. ure zjutraj s pristavkom, da se zamore ponuditi kdo za dostavljanje vseh 300 kosov, ali pa tudi za jeden del, pa ne manj ko 50 komadov za jednega ponudnika.

V Ljubljani, dné 14. aprila 1883.

(229—2)

Eksekutivni odsek za dekoracije.

Izdatelj in odgovorni urednik Makso Armič.

Za znižano ustopnino

samo 10 kr. za osebo

ostane vsled mnogobrojnega obiskovanja velika

historična izložba voščenih kipov,

obstoječa iz več ko 100 nadživotnih figur, nepreklicljivo še do prihodnje nedelje, 22. aprila, v dvoranah prejšnjega strelišča odprta.

Na novo postavljeno:

Marija Stuart in Elizabeta.

Odprto je ob nedeljah od 9. ure zjutraj do 9. ure zvečer; ob delavnikih od 2. ure popoldne do 9. ure zvečer.

Ustopnina 10 kr., vojaki in otroci plačajo na pol.

(246—1)

L. Veltée.

Eksekutivni odbor za dekoracije

odprl je z dnem 16. aprila svojo pisarno na Kongresnem trgu v Lavrenčičevj hiši št. 12

pri tleh prva vrata na levo, začasno uradovaje od 10. do 12. ure dopoldne, kjer daje gg. obrtnikom na njihovo željo pojasnila o dekorativnih delih, ki se imajo izvršiti povodom prihoda Nj. Veličanstva presvitelega cesarja.

Eksekutivni odbor za dekoracije,

v dan 16. aprila 1883.

(248—1)

Št. 18.884.

(24—2)

Razglas.

V torek 24. t. m., to je v dan sv. Jurja t. l. popoldne ob 3. uri bo mestni magistrat svoja zemljišča v Škofelci poleg Žegnanega Studenca, in sicer tik dolenske ceste ležeči gojzd in v bližini tega gojzda ležeče senožeti po očitnej dražbi v last prodal.

K tej dražbi vabijo se kupci z dostavkom, da se bo dražba pričela ob določeni uri na mestu zemljišč v Škofelci s prodajo gojzda in nadaljevala s prodajo senožetij.

Mestni magistrat v Ljubljani,

dné 6. aprila 1883.

Za župana: Perona.

Prevažanje ljudi in blaga v

AMERIKO.

najbolje in najceneje pri (238—2)

ARNOLD-u REIF-u, Wien, I., Kolowratring, Pastalozzigasse 1.

vožne liste
nemške in nemško-slovenske
priporočila po nižji ceni
„NARODNA TISKARNA“
v Ljubljani.

FRANZ
JOSEF
BITTER
QUELLE

„prijeten in priročen lek za sčiščenje.“
Prof. VALENTA, Ljubljana.

„ne prouzroča nobenih težav.“
Prof. pl. BAMBERGER, Dunaj.

„je uspešnije, kakor druge grenčice.“
Prof. LEIDESDORF, Dunaj.

Zahtevaj se vedno izrečno: „FRAN-JOSIPOVA GRENČICA“.
Zaloge povsod. (98—7) Vodstvo razpošiljatve v Budapešti.

Do 1. junija in od 1. septembra stanovna znižana za 25%.

Krapinske Toplice

na Hrvatskem (poštna in telegrafska postaja).

Te toplice so od postaje Zaprešić južne železnične proge Zidani Most-Sisek oddaljene 3 ure in od postaje južne proge Poljičane 4 1/2 ure. Akratotherme teh toplic, dosega juče 30° do 35° R., so neprekosljive v svoji izredni zdravilnosti pri protinu, trganji v udih in členkih ter njega naslednjih, isohiadi, neuralgiji, kožnih boleznih in ranah, kroničnej Brightjevi bolezni, mrtvuđu, patologičnih procesih ženskih seksualnih organov itd. Toplice so odprte od 1. aprila do konca oktobra ter imajo po najnovejših zdravstvenih principih urejene velike vodnjake, posebne banje iz marmorja, douche-kopeli, caldarii (po-tivnice), massage, lekarno itd.; stanovanja, restavracije, obednice, kavarne in biljardnice, cursalon, godba, park, biblioteka itd. obetajo vse moderne ugodnosti v polni meri. Od 1. maja naprej vozijo se meje Toplicami in železnično postajo Poljičane omnibusi z neomejenim številom oseb po prihodu dunajskega vlaka ob 9 1/2. zjutraj za vožno ceno 3 gld. za osebo. K vsakemu drugemu vlaku stoji na razpolaganje priilčni vozovi. Od 1. junija ponujali se bodo tudi na postaji Zaprešić ob vsakem došlem vlaku vozovi do Krapinskih Toplic. — Na vprašanja odgovarjata in dajeta zahtevana pojasnila o teh toplicah vodstvo toplic in njihov zdravnik, sanitetni svet dr. Edgar vit. Aigner in pa gospod J. Badl na Dunaji, Neubau, Schottenhofgasse št. 3. — Brošurice o toplicah dobé se po vseh knjigarnah, prospekti pa pri vodstvu.

Krapinske-Toplice v aprilu 1883.

(242—1)

Lastnina in tisk „Národne tiskarne“.

Išče se

(245—1)

sposobno mesto za prodajalnice na deželi; ponudbe naj se pošljejo pod chifro J. K. v Karlovec (Hrvatska).

Velikansk dobiček

obeta najnovejša, po državi jamčena, velika denarna loterija, 46.600 dobitkov in jedno premijo, znašajočih

8,552.300 mark

in v najsrečnejšem slučaju

500.000 mark

kot glavni dobiček.

Sestava:

1 premija	à 300.000	mark	= 300.000	mark.
1 dobiček	à 200.000	„	= 200.000	„
2 dobitka	à 100.000	„	= 200.000	„
1 dobiček	à 90.000	„	= 90.000	„
1 „	à 80.000	„	= 80.000	„
1 „	à 70.000	„	= 70.000	„
1 „	à 60.000	„	= 60.000	„
2 dobitka	à 50.000	„	= 100.000	„
1 dobiček	à 40.000	„	= 40.000	„
1 „	à 30.000	„	= 30.000	„
8 dobitkov	à 15.000	„	= 120.000	„
21 „	à 10.000	„	= 210.000	„
56 „	à 5.000	„	= 280.000	„
106 „	à 3.000	„	= 318.000	„
223 „	à 2.000	„	= 446.000	„
6 „	à 1.500	„	= 9.000	„
515 „	à 1.000	„	= 515.000	„
869 „	à 500	„	= 434.500	„
65 „	à 200	„	= 13.000	„
63 „	à 150	„	= 9.450	„
26820 „	à 145	„	= 3.888.900	„
17837 „	à 124, 100, 94, 67, 40, 20	mark.		

To najnovejšo denarno žrebanje, od hamburške državne vlade dovoljeno in garantirano, ima 92.500 sreček in 46.000 dobitkov in premijo, kakor je zgoraj označeno, kateri se izžrebajo v 7 oddelkih in sicer:

		Glavni dobiček
4000 dob. 1. reda znašajo m.	157.000,	m. 50.000
4000 „ 2. „ „ „	246.000,	„ 50.000
4000 „ 3. „ „ „	362.800,	„ 70.000
8500 „ 4. „ „ „	452.800,	„ 80.000
2500 „ 5. „ „ „	443.800,	„ 90.000
1500 „ 6. „ „ „	360.525,	„ 100.000
27100 „ 7. „ in premija „	6,529.375, ev.	„ 500.000

K prvemu redu velja cela originalna srečka 6 mark ali 3 gl. 50 kr., polovica 1 gl. 75 kr. in nje četrt 90 kr. One se pošiljajo takoj po sprejemu denarja in pa tudi po poštnem povzetju naravnost po pošti v zaprtih zavitkih in v boljši razvid pridenejo se vsakemu naročilu gratis uradni izkazi o srečkanji, kakor se tudi vsakemu imatelju loza takoj no vsakem srečkanji pošlje uradni izkaz o dobitkih.

Naročila prihajajo podpisane tako obilo, da se naj pošljejo kmalu kmalu, najpozneje pa do

19. aprila 1883.

in sicer direktno do

Hermana Schwarzschild-a

Haupt-Lotterie-Bureau

Hamburg.

(197—5)